

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Antohi Alexandru în numele inculpatului Cașula Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Cașula Vadim xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 19.06.2019 – 10.12.2019;

Instanța de apel: 14.01.2020 – 01.12.2020;

Instanța de recurs: 09.02.2021 – 29.06.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Fălești) din 10 decembrie 2019, Cașula Vadim a fost recunoscut vinovat în baza:

- art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la rășina de cannabis în cantitate de 0,051 g*), fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei;

- art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la substanța narcotică marihuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă Tramadol în cantitate de 4,35 g*), fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Cașula Vadim, sub

formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, echivalentul a 35 000 (treizeci și cinci mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Cașula Vadim în beneficiul statului suma de 4 480 (patru mii patru sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cașula Vadim, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06 mai 1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante, pe parcursul anului 2018 și până la 03 iulie 2018, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, intenționat, în mod ilegal, în scopul utilizării personale, a dobândit droguri de origine vegetală produse din plantele de cânepă, pe care ulterior le-a păstrat și le-a folosit la domiciliul său din xxxxx, utilizând un fragment de butelie polimerică, câteva fragmente de folii de staniol și o lulea.

La data de 03 iulie 2018, ora 06:35 – 07:15, în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Cașula Vadim, la balconul apartamentului, au fost depistate și ridicate: un fragment de butelie polimerică transparentă cu eticheta „Letto”, trei fragmente de folii din staniol și o lulea, cu depuneri de substanță solidă de culoare cafenie pe ele.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-749 din 29 ianuarie 2019, în depunerile de culoare cafenie de pe suprafața fragmentului de butelie polimerică, transparentă cu eticheta „Letto” (partea superioară), în depunerile de culoare cafenie de pe suprafața lulelei și în depunerile de culoare cafenie de pe suprafața fragmentelor foliilor de staniol, depistate și ridicate la data de 03 iulie 2018 în cadrul percheziției domiciliului cet. Cașula Vadim, s-a depistat tetrahydrocannabinol, care reprezintă rășină de cannabis, cu masa totală de 0,051 g (0,006 g + 0,043 g + 0,001 g + 0,001 g) care se atribuie la substanțe stupefiante.

Potrivit Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de 0,051 g rășină de cannabis, se atribuie la cantități mari.

Tot el, Cașula Vadim, pe parcursul anului 2018 și până la 03 iulie 2018, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, intenționat, în mod ilegal, în scopul utilizării personale, a dobândit pe parcursul anului 2018 și până la 03 iulie 2018, droguri de origine vegetală produse din plantele de cânepă, precum și 9 blistere cu 87 capsule din polimer „Tramadol”, pe care le-a păstrat și transportat la domiciliul său din xxxxx și care la data de 03 iulie 2018, ora 06:35 – 07:15, au fost depistate și ridicate în rezultatul efectuării percheziției domiciliului său, amplasat în xxxxx.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-749 din 29 ianuarie 2019, în masa vegetală mărunțită, uscată, de culoare verde, care a fost depistată și ridicată din domiciliul lui Cașula Vadim, s-a depistat – tetrahydrocannabinol care reprezintă marijuană, cu masa de 31,535 g, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

În masa solidă, uscată, în formă de praf, de culoare albă, care se conține în 87 capsule din polimer, de culoare alb-albastru, ambalate în 9 blistere, care au fost depistate și ridicate din același loc, reprezintă substanța psihotropă – „Tramadol”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa totală a prafului de culoare albă ce conține substanța psihotropă „Tramadol”, constituie 10,614 g (0,122 g/capsulă). Cantitatea de substanță „Tramadol” în 87 capsule constituie 4,35 g.

Astfel, acțiunile inculpatului Cașula Vadim au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare*.

2.1. Instanța de judecată a conchis, că întrucât partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze faptul că pe parcursul anului 2018 (până la 03 iulie 2018) Cașula Vadim, a dobândit și păstrat la domiciliul său, substanța narcotică marijuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă „Tramadol” în cantitate de 4,35 g cu scop de înstrăinare, fapta prejudiciabilă incriminată lui Cașula Vadim, pentru al doilea capăt de învinuire (*episodul referitor la substanța narcotică marijuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă „Tramadol” în cantitate de 4,35 g*) urmează a fi recalificată din infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, *procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții mari*, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare*.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cașula Vadim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități ce implică gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă lui Cașula Vadim, de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități ce implică gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani.

Să fie dispusă încasarea din contul lui Cașula Vadim în beneficiul statului, suma de 4 480 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului acuzarea a invocat, că prima instanță neîntemeiat a dispus condamnarea lui Cașula Vadim în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale, fără scop de înstrăinare a substanței narcotice marijuana, în cantitate de 31,535 g și substanței psihotrope „Tramadol”, în cantitate pură de 4,35 g.

Astfel, în opinia acuzării, prima instanță nu a apreciat corespunzător probele administrate în speță, și neîntemeiat a recalificat acțiunile lui Cașula Vadim din infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, *procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții mari*, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare*.

A menționat, că din cumulul de probe administrate, și anume, procesul-verbal de percheziție la domiciliul inculpatului, declarațiile martorului Proca Artur, și rezultatele măsurii speciale de investigații – interceptarea convorbirilor telefonice purtate de către Cașula Vadim prin intermediul postului de telefonie mobilă xxxxx, a fost probată intenția inculpatului de a înstrăina drogurile depistate în urma percheziției domiciliului acestuia din 03 iulie 2018, și anume 31,535 g de marijuana și 87 capsule de „Tramadol”.

Or, intenția inculpatului de păstrare a drogurilor cu scop de înstrăinare se demonstrează prin cantitatea mare de substanțe narcotice depistate la domiciliul acestuia, precum și prin faptul că Cașula Vadim nu consumă substanțe narcotice, întrucât acesta nu se află la evidența medicului narcolog.

A mai susținut acuzarea, că deși inculpatul a declarat că consumă ocazional droguri, totuși acesta păstra o cantitate de droguri mult mai mare la domiciliul său, din care motiv consideră că prima instanța urma să aprecieze critic declarațiile lui Cașula Vadim potrivit cărora acesta întâmplător a depistat pe teritoriul spitalului or. Fălești, două rețete pe care erau aplicate ștampilele necesare și indicată cantitatea de capsule „Tramadol”, precum și faptul că în baza acelor două rețete, a procurat pastilele „Tramadol”, la una din farmaciile din or. Fălești, însă nu își amintește la care exact.

De asemenea, a precizat că prima instanță nu a ținut cont de personalitatea inculpatului care anterior a fost judecat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, din care motiv consideră că lui Cașula Vadim urma să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, cu rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- lui Cașula Vadim, condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la rășina de cannabis în cantitate de 0,051 g*), i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an închisoare;

- Cașula Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce implică gestionarea legată a substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Cașula Vadim, de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce implică gestionarea legată a substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că procurorul a contestat sentința primei instanțe doar în partea recalificării acțiunilor inculpatului Cașula Vadim din infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale cu scop de înstrăinare a marijuanei cu masa de 31,535 g și 87 capsule din polimer „Tramadol” cu masa de 4,35 g, precum și în partea pedepsei aplicate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale, fără scop de înstrăinare a rășinei de cannabis în cantitate de 0,051 g, și a pedepsei definitive în baza art. 84 Cod penal, din care motiv a precizat că se va expune doar în această parte.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale cu scop de înstrăinare a marijuanei cu masa de 31,535 g și 87 capsule din polimer „Tramadol” cu masa de 4,35 g, or, la adoptarea soluției, prima instanță, a ignorat suportul probatoriu care demonstrează cu certitudine că acțiunile inculpatului Cașula Vadim întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță greșit a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale fără scop de înstrăinare a rășinei de cannabis în cantitate de 0,051 g, din care motiv fiind greșit stabilită și pedeapsa definitivă în baza art. 84 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a stabilit, că la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, prima instanță nu a acordat

deplină eficiență prevederilor art. 2, 7, 61, 75, Cod penal, astfel nefiind luate în considerație gravitatea infracțiunii, motivul și scopul săvârșirii infracțiunii, scopul pedepsei penale, personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, din care motiv lui Cașula Vadim i s-a aplicat o pedeapsă care nu este proporțională faptei săvârșite și care nu v-a contribui la realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că Cașula Vadim, acționând în mod intenționat și urmărind scopul punerii ilegale în circulație a drogurilor în proporții mari și obținerii de foloase în urma comercializării lor, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, pe parcursul anului 2018 și până la 03 iulie 2018, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, intenționat, în mod ilegal, a dobândit droguri de origine vegetală produse din plantele de cânepă, precum și 9 blistere cu 87 capsule din polimer „Tramadol”, pe care le-a păstrat și transportat la domiciliul său din xxxxx și care la data de 03 iulie 2018, între ora 06:35 – 07:15, au fost depistate și ridicate în rezultatul efectuării percheziției domiciliului său.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-749 din 29 ianuarie 2019, în masa vegetală mărunțită, uscată, de culoare verde, care a fost depistată și ridicată din domiciliul lui Cașula Vadim, s-a depistat – tetrahydrocannabinol ceea ce reprezintă marijuana, cu masa de 31,535 g, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

În masa solidă, uscată, în formă de praf, de culoare albă, care se găsește în 87 capsule din polimer, de culoare alb-albastru, ambalate în 9 blistere, care au fost depistate și ridicate din același loc, se conține substanța psihotropă – „Tramadol”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa totală a prafului de culoare albă ce conține substanța psihotropă „Tramadol”, constituie 10,614 g (0,122 g/capsulă). Cantitatea de substanță „Tramadol” în 87 capsule constituie 4,35 g.

Potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de 31,535 g marijuana și 4,35 g de „Tramadol”, se atribuie la porții mari.

Astfel, instanța de apel a indicat, că prin acțiunile sale intenționate, Cașula Vadim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, *procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare în proporții mari.*

Instanța de apel a stabilit, că deși inculpatul Cașula Vadim vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia pentru învinuirea înaintată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, se confirmă prin probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în cadrul ședinței primei instanțe și suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, și anume: procesul-verbal de autosesizare privind începerea urmăririi penale din 24 noiembrie 2017 (f.d.24, vol.I); procesul-verbal de

autosesizare privind începerea urmăririi penale din 22 martie 2018 (f.d.39, vol.I); procesul-verbal de consemnare a circumstanțelor constatate din 20 martie 2018 (f.d.40, vol.I); procesul-verbal de consemnare a circumstanțelor constatate din 20 martie 2018 (f.d.49, vol.I); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii (f.d.62, vol.I); stenograma comunicărilor telefonice (f.d.170-186, vol.I); stenograma comunicărilor care au avut loc între o persoană cu prenumele Gheorghe și o persoană cu prenumele Vadim (vol.149, vol.II); stenograma comunicărilor din 05 aprilie 2018, care au avut loc între o persoană alias „Malîș” și o persoană neidentificată cu prenumele Vadim (f.d.36-37, vol.III); stenograma comunicărilor din 05 aprilie 2018, care au avut loc între o persoană alias „Malîș” și o persoană neidentificată cu prenumele Vadim (f.d.40-41, vol.III); stenograma comunicărilor din 05 aprilie 2018, care au avut loc între o persoană alias „Malîș” și o persoană neidentificată cu prenumele Vadim (f.d.44, vol.III); procesul-verbal de percheziție din 03 iulie 2018 (f.d.194-195, vol.III); revindecarea pe numele lui Cașula Vadim (f.d.203, vol.III); caracteristica eliberată pe numele lui Cașula Vadim (f.d.205-206, vol.III); certificatul eliberat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Fălești, în privința lui Cașula Vadim (f.d.208, vol.III); raportul de expertiză judiciară din 29 ianuarie 2019 (f.d.43-55, vol.IV); procesul-verbal de audiere a bănuitului Proca Artur din 03 iulie 2018 (f.d.86-88, vol.IV); procesul-verbal nr. 153 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei (f.d.212-213, vol.V); sentința de condamnare în privința lui Cașula Vadim (f.d.10-13, vol.VI); declarațiile martorului Proca Artur (f.d.29-30, vol.VI); declarațiile martorului Jidovanu Ivan (f.d.35-38, vol.VI); declarațiile martorului Cojocari Sergiu (f.d.41-43, vol.VI).

Instanța de apel a menționat, că intenția lui Cașula Vadim de a înstrăina substanțele narcotice, se demonstrează prin interceptările convorbirilor telefonice purtate la telefonul mobil nr. xxxxx, prin declarațiile martorului Proca Artur, precum și prin stenograme.

Prin urmare, instanța de apel a reținut, că martorul Proca Artur a declarat la urmărirea penală despre faptul că careva persoane din s. Musteața, r-nul Fălești au dorit să procure droguri și că el l-a informat pe Cașula Vadim cu scopul de a obține venituri, iar ulterior a primit bani de la aceste persoane, împărțindu-i între ei, și anume lui 200 lei și lui Cașula Vadim 800 lei, însă de fapt nu au transmis nimic.

Instanța de apel, a precizat că deși martorul Proca Artur, nu și-a susținut integral declarațiile în cadrul instanței de judecată, totuși conținutul lor indică la fapte importante pentru justa soluționare a cauzei penale, or, aceste fapte se confirmă și prin alte mijloace de probă, și anume stenogramele și declarațiile lui Cașula Vadim.

În opinia instanței de apel, stenogramele discuțiilor purtate dintre Cașula Vadim și persoanele pe nume Iurie, Gheorghe, Proca Artur și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, purtate prin intermediul telefoniei mobile (nr. xxxxx, nr. xxxxx, nr. xxxxx, nr. xxxxx), conțin convorbiri cifrate despre circulația și consumul substanțelor narcotice.

Totodată, instanța de apel a precizat că intenția de înstrăinare a substanțelor narcotice se mai confirmă și prin cantitatea mare de droguri care a fost depistată la domiciliul lui Cașula Vadim, or, inculpatul nu este consumator de substanțe narcotice și acesta nu se află la evidența medicului narcolog. Deși inculpatul a declarat că consumă droguri ocazional, cantitatea depistată este mult mai mare pentru un consum personal.

Reținând prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26 decembrie 2011 cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația drogurilor, etnobotanicilor sau analoagelor acestora și a precursorilor, a indicat instanța de apel că înstrăinarea ilegală de plante care conțin droguri sau etnobotanice ori de droguri, etnobotanice sau analogii acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesorul al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.). Intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată poziția inculpatului Cașula Vadim referitor la faptul că acesta a găsit rețete șampilate pe teritoriul spitalului din or. Fălești și că a procurat „Tramadol” de la o farmacie pe care nu-și amintește, or, în acest sens inculpatul nu a indicat careva date concrete care să fie verificate de organul de urmărire penală.

Mai mult, „Tramadol” este un medicament strict reglementat de legislație și se eliberează în condiții speciale doar persoanelor cărora li se prescriu rețete medicale, precum și în doze mici, însă o astfel de cantitate impunătoare de „Tramadol” nu putea fi eliberată într-un mod simplu după cum a declarat Cașula Vadim.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că efectuând o cercetare și analiză amplă a probelor administrate în cauza penală prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a stabilit cu certitudine, că acțiunile inculpatului Cașula Vadim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, adică procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare în porții mari.

Astfel, instanța de apel a precizat că reieșind din criteriilor de individualizare a pedepsei, Cașula Vadim urmează a fi considerat condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale fără scop de înstrăinare a rășinei de cannabis în cantitate de 0,051 g, cu aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, precum și recunoscut vinovat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, pentru faptul dobândirii și păstrării ilegale cu scop de înstrăinare a marijuanei cu masa de 31,535 g și 87 capsule din polimer „Tramadol” cu masa de 4,35 g, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de exercita activități ce implică gestionarea legată a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, urmează să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce implică gestionarea legată a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilită inculpatului Cașula Vadim pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, instanța de apel a reținut că infracțiunile incriminate inculpatului fac parte din categoria infracțiunilor ușoare și grave, caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor săvârșite, că inculpatul recunoaște parțial vinovăția, faptul că Cașula Vadim are antecedente penale, se caracterizează negativ de la locul de trai, că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, lipsa circumstanțelor atenuante, precum și condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de apel a precizat, că deși apărarea a prezentat alte caracteristici în privința inculpatului, totuși consideră că urmează a fi luată în considerație prima caracteristică prezentată la urmărirea penală, deoarece aceasta reflectă realitatea obiectivă și este în concordanță cu personalitatea inculpatului, iar caracteristicile eliberate ulterior în privința acestuia, se referă la perioada de după săvârșirea infracțiunilor, care la fel urmează a fi luate în considerație la stabilirea pedepsei.

În opinia instanței de apel, corectarea și reeducarea inculpatului Cașula Vadim, precum și realizarea scopului pedepsei penale, va fi posibil prin aplicarea pedepsei cu închisoare, în conformitate cu prevederile art. 2, 7, 61 alin. (2), 75, 76, 78, 217 alin. (2), 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

5. Avocatul Antohi Alexandru în numele inculpatului declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului apărarea invocă că instanța de apel greșit a apreciat probele, prin derogare de la prevederile art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, aceasta reținând doar probele acumulate în urma efectuării măsurilor

speciale de investigații, și declarațiile martorului Proca Artur date la faza urmăririi penale, ignorând declarațiile acestuia date în cadrul ședinței instanței de judecată.

Precizează că poziția acuzării, care a fost reținută de către instanța de apel, potrivit căreia acțiunile inculpatului Cașula Vadim întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, reprezintă o opinie subiectivă a acuzatorului de stat și lipsită de suport probatoriu, invocând apărarea în acest sens jurisprudența CtEDO, cauza *Albert vs România din 16 februarie 2010*, potrivit căreia Curtea a statuat că art. 6 § 1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda din 19 aprilie 1994*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Indică apărarea, că în speță instanța de apel a neglijat cerințele menționate, aceasta limitându-se doar la reținerea formală a argumentelor procurorului invocate în cererea de apel.

În opinia apărării, instanța de apel a denaturat sensul declarațiilor martorului Proca Artur, în contextul în care potrivit declarațiilor acestuia, audiat în cadrul ședinței instanței de judecată, nu rezultă faptul că inculpatul a avut intenția de a înstrăina substanțe narcotice, or, instanța de apel greșit a reținut doar declarațiile martorului Proca Artur, date la urmărirea penală.

De asemenea, susține că instanța de apel nu a motivat faptul de ce nu urmează a fi reținute declarațiile acestui martor care au fost date în cadrul ședinței instanței de judecată, precum și motivele modificării declarațiilor acestuia date în ședința de judecată, or, martorul Proca Artur, nu a fost audiat nemijlocit în cadrul ședinței instanței de apel, astfel invocând apărarea prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

Menționează, că omisiunea instanței de apel de a audia martorul Proca Artur în ședința de judecată, declarațiile cărui au fost puse la baza soluției de condamnare în apel, contravine cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 CEDO (*cauza CtEDO Moinescu vs România, Hotărârea din 15 septembrie 2015*).

Mai invocă apărarea, că instanța de apel nu a apreciat corespunzător procesele-verbale de percheziție a domiciliului inculpatului, potrivit cărora rezultă că nu au fost depistate utilaje de împachetare sau cântărire a substanțelor narcotice care sunt folosite în procesul de vânzare a substanțelor narcotice.

Astfel, precizează că la caz nu sunt probe care să confirme transmiterea substanțelor narcotice de tip marijuana sau „Tramadol”, or, prin aprecierea greșită a probelor obținute în urma măsurilor speciale de investigații, instanța de apel a denaturat conținutul acestora.

Totodată, consideră apărarea că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar în acest sens, precizează că întrucât inculpatului i s-a incriminat scopul de comercializare, instanța de apel urma să verifice dacă probele prezentate de către organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, demonstrează acest scop al inculpatului.

Suplimentar, mai invocă apărarea, că declarațiile martorului Proca Artur, care au fost date la urmărirea penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece lui Proca Artur, fiindu-i incriminate aceleași acțiuni precum și lui Cașula Vadim, primul a fost scos de sub urmărirea penală prin ordonanța procurorului din 02 octombrie 2018, din motivul lipsei de probe.

Fiind audiat la 03 iulie 2018 în calitate de bănuț, Proca Artur nu a declarat careva circumstanțe despre faptul că Cașula Vadim ar fi comercializat droguri sau ar fi avut în posesia sa droguri cu scop de înstrăinare, or, nu este clar care declarații ale martorului Proca Artur date la faza urmăririi penale au fost reținute de către instanța de apel pentru a fi puse la baza sentinței de condamnare în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

De asemenea, menționează apărarea referitor la stenogramele anexate la materialele cauzei – f.d.12-59, 97-181, vol. III, că acestea nu atestă faptul că Cașula Vadim se ocupă cu vânzarea drogurilor.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, astfel că nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu

respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă că titularul cererii de recurs, în esență, are o poziție unică pentru care pledează în recurs, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, precum și cu soluția instanței de apel de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Cașula Vadim din prevederile art. 217 alin. (2) Cod penal, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, recurentul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că aceste erori de drept nominalizate de către recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că apărarea critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Referitor la argumentul apărării precum că instanța de apel a reținut prioritar probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, declarațiile martorului Proca Artur date la etapa urmăririi penale, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel corect a apreciat faptul că deși martorul Proca Artur nu și-a susținut integral declarațiile în cadrul instanței de judecată, totuși conținutul acestora indică la fapte importante pentru justa soluționare a cauzei penale și care se confirmă și prin alte mijloace de probă, și anume stenogramele și declarațiile inculpatului Cașula Vadim.

Astfel, instanța de apel corect a apreciat ca fiind pertinente și veridice declarațiile martorului Proca Artur date în cadrul urmăririi penale, întrucât acesta a declarat despre faptul că careva persoane din s. Musteața, r-nul Fălești, au dorit să procure droguri și că el l-a informat pe Cașula Vadim, cu scopul de a obține venituri, iar ulterior a primit bani de la aceste persoane, împărțindu-i între ei, și anume lui 200 lei și lui Cașula Vadim 800 lei, însă de fapt nu au transmis nimic.

Instanța de recurs respinge argumentele recursului precum că instanța de apel ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că nu l-a audiat nemijlocit pe martorul Proca Artur, deoarece instanțele de fond l-au recunoscut vinovat și l-au condamnat pe Cașula Vadim pentru săvârșirea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor, iar apărarea nu a contestat această soluție a instanței, astfel potrivit prevederilor art. 414 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de apel, în vederea soluționării apelului era în drept să dea o nouă apreciere a probelor, ceea ce instanța și a realizat. Invocarea de către apărare a erorii grave de fapt la aprecierea declarațiilor acestui martor nu a fost motivată de către recurent, iar instanța de recurs, reieșind din principiul contradictorialității procesului penal nu este în drept să completeze temeiurile sau argumentele recursului, astfel acest argument este considerat de către instanța de recurs neîntemeiat.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de

vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia de a casa parțial sentința primei instanțe.

În continuare, analizând argumentele titularului cererii de recurs formulată prin prisma temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea la fel sunt nefondate și urmează a fi respinse.

La acest aspect se va reține că potrivit rechizitoriului, Cașula Vadim a fost învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la rășina de cannabis în cantitate de 0,051 g*) – păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, și de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal (*episodul referitor la substanța narcotică marijuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă Tramadol în cantitate de 4,35 g*) – procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare în proporții mari.

Totodată, de către prima instanță inculpatul Cașula Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la rășina de cannabis în cantitate de 0,051 g*), și art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la substanța narcotică marijuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă Tramadol în cantitate de 4,35 g*) – păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de partea acuzării, instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe, și rejudecând cauza, l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Cașula Vadim, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal (*episodul referitor la rășina de cannabis în cantitate de 0,051 g*) – păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, și de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal (*episodul referitor la substanța narcotică marijuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă Tramadol în cantitate de 4,35 g*) – procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare în proporții mari.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat dovedește săvârșirea de către inculpatul Cașula Vadim anume a infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2), 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, or, cu referire la fapta reîncadrată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, intenția inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice, se demonstrează prin interceptările convorbirilor telefonice purtate la telefonul mobil nr. xxxxx, prin declarațiile martorului Proca Artur, precum și prin stenograme.

Deși recurentul consideră că inculpatul Cașula Vadim nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, deoarece în speță nu s-a demonstrat scopul de comercializare, Colegiul penal reține că instanța de apel a constatat cu certitudine că stenogramele discuțiilor purtate dintre Cașula Vadim și

persoanele pe nume Iurie, Gheorghe, Proca Artur și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, purtate prin intermediul telefoniei mobile (nr. xxxxx, nr. xxxxx, nr. xxxxx, nr. xxxxx), conțin convorbiri cifrate despre circulația și consumul substanțelor narcotice. Mai mult, instanța de apel corect a evidențiat și faptul că intenția de înstrăinare a substanțelor narcotice se mai confirmă și prin cantitatea mare de droguri care a fost depistată la domiciliul lui Cașula Vadim, în contextul în care inculpatul nu este consumator de substanțe narcotice și acesta nu se află la evidența medicului narcolog, or, deși inculpatul a declarat că consumă droguri ocazional, cantitatea depistată este mult mai mare pentru un consum personal.

De asemenea, instanța de apel just a apreciat ca fiind neîntemeiată și poziția inculpatului Cașula Vadim referitor la faptul că acesta a găsit rețete ștampilate pe teritoriul spitalului din or. Fălești și că a procurat „Tramadol” de la o farmacie pe care nu-și amintește, deoarece în acest sens inculpatul nu a indicat careva date concrete care să fie verificate de organul de urmărire penală, iar „Tramadol” este un medicament strict reglementat de legislație și se eliberează în condiții speciale doar persoanelor cărora li se prescriu rețete medicale, precum și în doze mici, însă o astfel de cantitate impunătoare de „Tramadol” nu putea fi eliberată într-un mod simplu după cum a declarat Cașula Vadim.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la lipsa probatoriului care ar demonstra că inculpatul Cașula Vadim a urmărit scopul de comercializare a substanțelor narcotice, întrucât în acest sens instanța de apel a ajuns la concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului Cașula Vadim, în prevederile art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, reieșind din cercetarea și analiza amplă a probelor administrate în cauza penală, stabilind cu certitudine că acțiunile inculpatului Cașula Vadim, care se referă la episodul cu substanța narcotică marihuana în cantitate de 31,535 g și substanța psihotropă „Tramadol” în cantitate de 4,35 g, întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – *procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare în proporții mari.*

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia că faptele inculpatului Cașula Vadim, în acest sens, întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare în proporții mari, soluție care este descrisă la pct. 4.1. ale acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor

instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Prin urmare Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de avocatul Antohi Alexandru în numele inculpatului Cașula Vadim.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Antohi Alexandru în numele inculpatului Cașula Vadim, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Cașula Vadim xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion